

עין משפט
נר מצודה

ב א מ"י פ"ו מהל'
אישות הלכה ה סמג
עשין מה טוש"ע אה"ע ס'
קמג סעף יב:
בא ב מ"י שם וזהל' ט
י סמג עשין מה
טוש"ע אה"ע ס' לח סעף

כב ג מ"י שם ה' י"ח סמג
שם מוש"ע שם ס"י
קמג סעף יב:
כב ד מ"י פ"ח מהל'
נירושן הל' ד סמג
עשן נ מוש"ע אה"ע ס"י
קמו סעף ג ופ"ש ב"ח"מ
וככ"ח:

תוספות רי"ד

היש חיוי רובא אמר אביי
היה הוה רבא אמר אביי
דבאלה ולקיא: ענין חזי
הוה גיטין ע"פ שהאכל
בשר חיות ואי היתה
זדה על מנת שהאכל
בחימום אלא היתה חיה
ע"פ שהשתה יין נהקיס
התנאי היה זה שו' ואם
לאו אינו שו' ענין חזי
הוה גיטין ע"פ שהבעלי
למלוני נהקיס התנאי היה
זו' כי לאו אינו שו'
אי' ק' טין שקיסו' ענין
חזי' כבעילתו לאו זמן
שלא בעא אשת איש איה
היה מחזיקין ואי' שהוכח
לבעול אשת איש ובעלה
זוהי ליה נטא ובעלה
באין כנחת ד"ש שהנה
קנה למסור שכל האומר
שני כאומר מנשיניו שו'
ואי' אכל ובעלה לאתרים
שו' וזכין שפירוש: וכן
הכח כחבו' אג"פ שחור
ומחקן פסול מ' כיון
שנכנה חבור לשם שחור
אג"פ שחור ומחקן פסול
ואין ואין על הקנה עד
שיכבה א' וסחם חזי'
ה' אלונה היה דלא מבי'
עדי חתימה והאי דכתיב
ורכבה על' על חבור ענין
שו' דאי' ר' מאיר כיון
דאמר עדי חתימה כחיו'
אל' אפסכל' כל בחיבת'
הנכ' לא דארכסן כ"פ כל
הנ' אמר עד נתמן אומר
היה ר' מאיר שחור חזי'
באפסה חבור ונתנו ה'
כש' אי' מי י"ל אפסכל'
חזי' ר' מאיר וע"כ אל'
משיב' ר' מאיר אלא חתם
דאיכתב' לשם גיורושי'
חל' האי' דאי' איכתב'
שחור' שו' ב' שחור אפסכל'
ר' מאיר ודפסול:
אמר ר' סורה כחבו'
בכחבו' חזי' וקרא ע'
כחבו' חזי' חזי' על הקנה
אל' אלא התנה ע"פ אל'
הקנה חזי' ונתנו ה'
כש' שחור משיב' כחבו'
בכחבו' חזי' נדמשת
דוקא בכחבה' מסיפול
לנמרי' אבל כבימורא ר'
ושאי' צאצאיתכו ר' פסור
אשטעמקען נמי דחמאי
חזי' מיל' לאחור חזי' אל'
לפני חזי' חזי' חזי' חזי'
נמי פסול קמ"ל ר' פסור
אפילו' לפני חזי' חזי'
דוקא אל' כחבו' אי' חזי'
הקנה אל' באמריה ש'
על הקנה שחורו' נתנו
ואיכ"פ שנכנה חזי' חזי'
כיון שחורו' ב' ונתנו ה'
כל' שחור רבא אמר לבי'
חל' לאחור חזי' חזי' אל'
לפני חזי' חזי' חזי' חזי'
נמי פסול מ' אל' שו' אמר
חל' כחבו' דמשיב' ודאי'
חזי' חזי' חזי' חזי' חזי'
לאחור חזי' חזי' אל' לפני
חזי' חזי' חזי' חזי' חזי'
פסול מ' לפני חזי' חזי' חזי'

פד:

וּרְתִּיפּוֹס יָדָה רְחוּהוּ שְׂתַנָּה עַל מַה
אֲלַחֵן דְּקָרָה אֶת כְּסוּתוֹ יֵשׁ
לְהוֹ גִּמְרָה בְּעֶרְכֵּן (דף יא:) מִלּוֹה כְּתוּבָה
עַל מַה שְׂכַחְתּוּ בְּתוֹרָה כִּיּוֹן שְׂמֻחַל בְּהִדְרָא
אֶחָת כְּסוּתוֹ ע"מ שֶׁאֵין קָרָה עַל דִּין מִזֶּה
חֲשִׁיב מִתְנָה עַל מַה שְׂכַחְתּוּ בְּתוֹרָה
כְּמוֹ כַּעַל מִנֵּה שֶׁאֵין קָרָה עַל אִזְנָאֵהוּ:
אֲמַר חֻזְקָה ר"ש בן אֲמֵירוֹ (דף יא:)
הָא דְלִמְנָה בְּפ"ק (לפני דף טא.)
וְקָמֵן (דף יא:) נָמִי מִיִּיתֵי הַמְצִיא בָּט
וְלֹא אֲמַר בְּפִי נִכְתָּב וְכו' יִכְלֵד יֵעֲשֶׂה
וְשִׁלְטוֹ הַמְנָה וְיִחְזוֹר וְיִחְנָנוּ לֵה אֲחִיא
וְאִפְלוּ כְּרִי דִּכּוּן שֶׁיִּתֵּן הַגֵּט כִּלְכִּלָּה
מִלֵּה הַתּוֹרָה מִשֶּׁ שְׂהוּא אֲמַר אֲמַר
הַתְּמִינָה בְּפִי נִכְתָּב וְכַפְשִׁי נִחַסֵּם לֹא
יִהְיֶה מוֹעִיל לָנוּס וְעוֹד דְּשִׁלְטוֹ דְּקוּקָא
כְּשִׁימָרָה שְׂעֵת נִתְּנָה מִידֵּךְ דִּיקָא:
רַבִּי יוֹחָנָן אֲמַר אֲמֵירוֹ תִּמְנָה רַבִּי
דִּיצְבוֹן **אֲמַר**. תִּמְנָה פִּירוּשׁ
הַקּוֹנְטֵרַס שְׂמֻחַה לְחֻזְקָה רַבּוּ הָיָה
אֲזוּרָה בִּן דְּעֵלָה קָאִי לִפִּי שֶׁרֵב כִּהְנֵה
יִהְיֶה מִבְּנֵי חֻזְקָה גֵּט הוּא הָיָה מִבְּנֵי
בְּתוּרָה כְּסוּתָה (דף יא:) (דף יא:) עַל
ר' חִיָּא וְכַוְנָה וְיִסְדּוּהּ וְאֵין נִרְאֶה לְרַבִּי
הָיָה מִסְתַּחֲמָה כְּשִׁפְשֵׁט כִּרְהֵנָה לִר' **רַבִּי**
יִוִּחָנָן כְּמֵה סְפִיקוֹת שֶׁאֵלֶּךְ כְּדִמָּה
בְּהַגְזוֹל בְּתוֹרָה (כ"ק דף יא:) כְּכִר
נִגְפֵטֵר חֻזְקָה דְּלִילוּ הָיָה קִיִּים לֹא הָיָה
שְׂהוּא סְפִיקוּתוֹ ר' יוֹחָנָן מִכְּרֵה כִּהְנֵה
אֲזוּרָה מִחֻזְקָה שְׂהִיָּה רַבּוּ כְּדִמָּה בְּחִלּוֹ
כִּהְנֵה (שִׁנֵּה דף יב:) דְּקִא"ר יוֹחָנָן
כְּכִר שִׁינֵּי לֹא קִנְדֵּל וְגַם כִּרְהֵנָה לֹא
הָיָה מִנֵּה חֻזְקָה וְיִוִּשֵׁב לִפְנֵי רַבִּי
יִוִּחָנָן וְר' יוֹחָנָן בְּעִמְלָה לֹא הָיָה בְּעַל
יִשְׁעִיָּה בְּעוֹד שְׂחֻזְקָה קִיִּים אֲלָן נִרְאֶה
שֶׁתְּלַמְדֵּימֵיהּ מִבְּנֵי כְּסוּתוֹ לִפְנֵי הָיָה
אֲזוּרָה ר' יוֹחָנָן דִּלְטוֹן אֲמַר כִּן כְּמוֹ
שִׁפְרִישׁ ר"ת נִקְדִּישוּן בְּפ"ק (דף יא:)
הָא לֵן וְהָא לְהוּ וְאֵע"ר דְּנִבְחִיָּם בְּפִרְקָא
קִדְשִׁי קִדְשִׁי (דף יא:) אֲמַר ר' סָלִיק
רַבּוּ כִּהְנֵה אֲשִׁמְחִיָּה לִפְנֵי רַבִּי מִשְׁמַע
ש"ר ש"ר בְּרַבִּי הָיָה עֲדִין קִיִּים וְהוּא
הָיָה גְּדוֹל וְאִפְלוּ מִר' חִיָּא אִבּוֹי שֶׁל
חֻזְקָה דִּהָא אֲגֻמְרִיָּה סִפְרָה תְּהִלָּה
לְחֻזְקָתֵיהּ בְּפ"ק נִקְדִּישוּן (דף יא:)
וְאִזְכֵּר נִרְאֶה כֻּלָּ שְׂהִיָּה מִנֵּה ר"ש וְלִמְנָה
לִפְנֵי ר' יוֹחָנָן ש"ר יוֹחָנָן הָיָה רָךְ לִרְבִּי
כִּהְנֵה לְאֲגֻמְרִיָּה כֵּל סְפִיקוֹ הָיוּ לִיָּה
אֲלָן י"ל דְּמֵי פְעֻמֵּים עַלֵּב כִּרְהֵנָה
כִּהְנֵה שְׂרָגְלֵיהּ: **אֲמַר** בְּהַרְבֵּה בְּהַרְבֵּה

אע"פ שחור ומחוק פסול. פירוש לפי
אכל שאר מתקין כשרין בנט רק שיש
פ"י שאמר בעל אחר התורף אכל א
תמ"ל דלפ"י כשר דסופר לא כתב אלא
התורף נמי פסול בדאמרינן בסמוך ו
ב"ר. בכל שנה מנאים ארין דכ"י
פירש בקונטרס שנכתב בנט ואפילו נה
חוק כיון שאין שם שיעור כמו בחוק ולא
קשה לרצונו יתכן דא"כ אפילו בעל פה
יורה ע"מ אחר התורף אפילו לרבי
על מודה להו כרי דליו פסול ונראה
והכא בלא נתקיים המנאי קאמר רבי
דע"מ אטו מחיקת חוק ומח"ל חוק ש
פסול על פה משום דהוי כרימות וחו
לעל מנת שחתי לי מנאיה וזו חזו
בכתב מנאי בנט חוק המניה וחו ו
אבל דאחר התורף דרבי וכל בשר
אלא כשנכתב קודם התורף א
הקופר לשם מנאי חוק פלגיו בשעת
קרינת גזירה ומדע דרב ספרא
נכתב פלגיו וכו"ה כשנכתב אחר התורף
פסול אלא נכתב אחר כר דלרבא

המגרש פרק תשיעי גימיון

גוב בתורה. אומר ה"ר
פספור אע"ג דמוקין חשיב
רה מ"מ לא חשיב מתנה
ודאי אם היה אומר קרע

אב"י כלל לאתווי בשר חזיר כזה למעוטי
לזני ¹⁶מיתבי הרי זה גיטך ע"מ שתאכלי
שר חזיר ואם היתה זרה על גנת שתאכלי
תתקומה ואם היתה נזירה ע"מ שתשתי יין
בנא ינחא אב"י קשיא אמר לך אב"י גט
בית ד"ה היא הא מני רבנן היא ותיפוק
לזני דמתנה על מה שכתוב בתורה הוא ¹⁷וכל
מתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל
אמר רב אדא בריה דרב איקא כי אמרינן
תנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל כגון
שארה כסותה ועונתה יהיו קא עקר אבל
בא איהו קא עקרה מתקף לה רבינא כלום
קא עקרה איהי אלא לקיומי לתנאי ידידיה
ישתכח דאיהו קא עקר אלא אמר רבינא
נא אמרינן מתנה על מה שכתוב בתורה
הוא בטל כגון שארה כסותה ועונתה יהיו
קא עקר אבל הכא מי קאמר לה לא סגיא
לא אכלה לא תיכול ולא תיגרש: כיצד
ינשה ישלנו הימנה וכו': מאן תנא אמר
ר"ש בן אלעזר הוא ¹⁸דיתניא ר"ש בן
אלעזר אומר עד שימלנו הימנה ויחזור ויתנו
ה ויאמר לה הי גיטך ר' יוחנן אמר אפילו
קמא רבי דילכון אמר שאני הכא הואיל
ונאחו רציפאל בו להוונה: כתבו בתוכו:
אמר רב ספרא כתבו בתוכו תנן פשיטא כתבו
בתוכו תנן מהו דתימא ה"מ לאחר התורף
בכל לפני התורף אפילו על פה גמי פסול
מ"ל יורבא אמר לא שנו אלא לאחר התורף
בכל לפני התורף אפילו על פה גמי פסול
וזוזא רבא למעמיה דאמר להו רבא להנהו
בבתבי גיטי שתקו שתוקי לבשל עד דכתביתו
לחורף דגיטא ת"ר כל התנאי פוסלין בגט
בבירה דהו וזכמים ואומרים כל שפוסל על פה
פוסל בכתב וכל שאינו פוסל על פה אינו פוסל
בכתב חוץ שפוסל על פה פוסל בכתב ע"מ

אינו פוסל על פה אינו פוסל בכתב אמר רבי
בר גוריון ע"מ אמו חוץ ורבנן סברי לא גוריון

וְלֹאֲכִי כֹה לְמַעוֹטִי פִּלְוִי. דְּלִיטָה גַּם עַד שְׂחִיבֶנָּה לֹא דִכְרִיהַ לְהַשְׁמִיר
בְּחִמּוֹנָהּ וְשִׁמְשֶׁהָ בְּחִימָה: וְשׁוֹמֵר לֹא כִּי. הִנֵּה נִמְיָה לְפִשְׁפֶּשֶׁת לֹא לְקִימָה
וּבְאִסְרוֹ מִיֵּהוּ מִנְּהִי הִי הִיא הִוא לִי מִנְּהִי עַל מַה שְׂכַחְתָּ בְּחִמּוֹהָ
וְקִימָתָה לָן מִנְּהִי בְּעַל: דּוּדְאִי קָא עֲקֵר. שְׁהֵרִי מִסְּרָה לִי קִדּוּשִׁי וְהִי
הִיא אֲשֶׁר לְהַתְּחִיב בְּכֹלָן וְכִי אֲחִנִּי
ע"מ שֶׁלֹּא יִתְחַבֵּב הוּא לִי עֵקֶר:
מִאֵן פִּנְא. דְּלִרְךָ לִיטְלוֹ הַיִּמָּנֶה וְלֹא
כְּגִי בְּחִמְרֵיהָ עֲנֵמְלֵם שִׁמּוֹר וְיִמְרָה
לֹא הִרִי אֶת מוֹתֶתָה לְכָל אָדָם: ר"ש
בִּן אֶלְעָזָר בִּיא. בְּפֶרֶק הַזֹּרֵקִי אָמַר לֵה
כְּכִי שְׂעִר מִזֶּה כִּי: אֶפְלוֹ פִּינְא
רִבִּי. דְּפִלְגִי הֶסֶם עֲלֵיהָ דְר"ש בִּן
אֶלְעָזָר: דִּילְכּוֹן אֲמַר. רב כִּהֲנֵה
שְׁהִי מַשְׁלֵם מִבְּנֵל שְׁעֵלֵה לֹאִי לְלִמּוּד
מִזֶּה מִרְבִּי יוֹחָנָן כְּדַלְמֵרִינָן בְּהַגְזֹל
בְּתֵרֵם (בִּרְךָ דָּף ק"ה): וְשֹׁאֵל מִמֶּנָּה הֶרֶבֶה
דְּכִרִים עֲלֵיהִי קָא־ר"ש יוֹחָנָן בְּכָל דּוֹכְמִי
דִּילְכּוֹן וְשֹׁאֵל: שְׁמִי כִּכָּא. מִשּׁוּם הִי
לִרְךָ לְחִזּוֹר וּלְעִילּוֹ דְקִנְאָתָהּ בְּחִמְיָהּ
קִימָתָהּ לִיפְסֹל בִּזְכֻּכֶּיהָ הֵיכֵן כִּי
לֹא דִדְדֵּר שְׁקִיל לָהּ מִינֵה לֹא מִינְחָא
אִמְרִיהָ שְׁהֵרִי בְּכֵר וְזִמְתָּ בִּזְמַת
מִנְחָא לְרִשְׁוֹן אֲבָל הִיא הַזֹּרֵקִי לֹא
וְזִמְתָּ בִּזְכֻכֶּיהָ לְכָל: כִּכָּו בְּחִמּוֹהָ פִּנְ.
דּוּקָא כְּכֵן בְּחִמּוֹהָ הִיא דְלִית לִי
תְּפִלָּתָהּ אֲבָל לֹא כְּכֵן בְּחִמּוֹהָ אֲבָל
אֲמַר לְעִילּוֹ ע"מ כִּי אִינוֹ נִפְסֵל כְּכֵן
וּבְלִבֵּד שְׁיִמְרָה לֵה בְּשַׁעַת מִסְרִיהָ הִי
אֶת מוֹתֶתָה לְכָל אָדָם: פִּינִי מִיָּלִי.
דְּנִעִינָן כְּכֵן בְּחִמּוֹהָ וְלֹא מִיפְסֵל בְּחִמְיָה
דְּלִמְרָה לְפִינֵיהּ לְכֹמֶזֶם ע"מ כִּי הִיא
דְּלִמְרָה לְאַחֵר כְּחִיבָה הַתּוֹרָף ע"מ שֶׁלֹּא
תִּשְׁאִי לְפִלוֹט דִּכְיוֹן דְּנִכְנַעַת עֵיקֶר
הַגִּזְלָה קוּדֵם הַזִּכְרוֹת מִנְּהִי לֹא מִיפְסֵל
בְּחִמְיָה לְפִלוֹט לְכֹמֶזֶם ע"מ כִּי הִיא
אִי לֹא כְּכֵן לִי בְּחִמּוֹהָ דְּהִיא: אֶפְלוֹ
עַל פֶּה. שְׁהֵרִי עֵיקֶר הַגִּזְלָה ע"מ כִּי
תִּכְנֹס: קִמְרִי. רב סְפֵרֵה בְּחִמּוֹהָ
דּוּקָא קִמְרִי: שְׁקוּי שְׁפִסִּי. מִזֶּה כִּי
שֶׁלֹּא יִסְרֵר שׁוֹם מִנְחָה: פּוֹסְלִין בְּנֵי.
אֶס כְּכֵן בְּחִמּוֹהָ וְאֶפְלוֹ תִּתְקַיֵּם
הַמִּנְחָה: חוֹף שְׁפוֹסֵל בְּעַל פֶּה. דְּהוּ
שִׁיזֵר בְּגִט: מַתּוֹקֵם. דְּע"מ דְּרִבִּי
וּרְכָנָן שְׂכַחְתּוֹהּ לְפִי הַתּוֹרָף:
וְאִקּוּמָנָה

פוסל פוסל בכתב ע"מ
פוסל בכתב אמר רבי וירא מחלוקת לפני התורף דרבי
ורבנן סברי לא גזרינן ע"מ אמו חוץ אבל לאחר התורף
דברי

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא פ"ד]
(ב) [מכותוב ט. פד. קדושין
יט; נזיר יא. כ"ט נא. זר.
כ"ב קט; מטות ג.].
(ג) [לעיל ע"ה. ד] [לעיל פ"ה].
(ה) [מדר"ה כנא קמא דף
כ"ב]. (ו) [וע"פ ח"ס]
מכותוב ט. ד"ה ה"ז ו'.
(ז) [וע"י ח"ס' מכותוב כג.
ד"ה כ' שלוק]. (ח) [ש"ך
לעיל כחשנה ס"ב].

מוסף רש"י

עד שיטלנו הימנה
ויחזור ויתננו לה. הואיל
וכא לידה שלא טהכשר
(לעיל ע"ז).

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]